

в. „УТРО“ излиза три пѣти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всѣ писма се отнася до въ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвень.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Рѣкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

Зѣбенъ лѣкаръ

Каранфилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при
Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зѣболъ-
карска практика въ гр. Плѣвень, и приема
болни отъ всичкитѣ зѣбни болѣсти. Плом-
бира зѣбни съ всичкитѣ видове отъ най изрво
качество иломби. Поставя изкуствени зѣбни
и златни коронки, отъ 22 карата злато. На
ученици и бѣднитѣ се прави отстѣжка.

Приема утро отъ 8—11 и отъ 2—до 6
часа послѣ обѣдъ, въ къщата на г-но Ив.
Спасовъ, ул. Александровска.

1—5

ОТВАРЯ се курсъ по
френски, за
Г-ци, Г-жи и Г-да 2 часа сѣдмично 5
лева мѣсечно.

Записванията ставатъ у редакцията.

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие
Плѣвень.

Ново! Ново! Ново!
КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравостъ, прѣсноста, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флорейнъ.

Прѣсно I-во качествено рыбено масло (мо-
руновъ мазъ).

Русски карамели.

Одоль.

Жирардово вино.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣга и др. салуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

ОТВАРЯ се курсъ по
френски два
пѣти седмич-
но, съ 5 лева мѣсечна прѣдплата.
За споразумѣние до редакцията.

Прѣдстояща работа.

Най-вече сега въ насъ съ всяка сила по-
пове, класни учители, депутати, високи чинов-
ници, капиталисти, прѣдставителитѣ на жѣлтата
преса — всички проповѣдватъ на измѣнения
нашъ народъ да има велико търпѣние въ стра-
данието и да обича ония, които му го причи-
няватъ. И всичко това тия хищници желаятъ

и искатъ въ името на вѣкаква любовъ. Люби,
обичай отъ всячко сърдце и душа тия, които
те пеуватъ, биятъ, смучатъ твоята кървь —
ето основата на тѣхнати проповѣди къмъ нашия
народъ. Люби, обичай . . . , а между това тия
думи на голготския страдалецъ двѣ хиляди го-
дини обикалятъ нашата плавега безъ да облек-
чатъ човѣшкото тегло. Нѣщо повече чрѣзъ тия
думи по единъ хитъръ начинъ сега човѣкъ за
човѣка става по-жестокъ и по-свирѣлъ вѣлкъ.
Защо това? Защото никой не може да прѣло-
тврати великия исторически законъ на човѣшкия
животъ. Той неумолимо върви напредъ, безъ
да се разколебава отъ вѣкаква имагинерна любовъ,
излигната до религиозенъ культъ отъ Галилея-
нина и възпѣта отъ нѣмския философъ Фейер-
бахъ. Тоя исторически законъ се крие въ самия
човѣшки животъ, той не е написанъ, ясно не
се съзнава, а се чувствува. Цѣлия човѣшки
развой почива на него. Всички мѣтежи, борби,
войни, велики революции сѣ почивали и изхож-
дали отъ него. Той не кара човѣка къмъ себе-
отречение, а къмъ себепазване. Той иска всѣ-
ки човѣкъ да бжде ситъ, нахраненъ, матери-
ално доволенъ. Въ това се състои неговата
сила и мощъ. Вѣщо друго е за него глѣжа,
измама, призракъ. Не. Вѣщо, що само за ми-
нутка раздвигва човѣшкото сърдце — идеи, чув-
ства, желанія, глѣтежи — сѣ второстепенни про-
яви на човѣшкия стремежъ да бжде ситъ. Тоя
законъ, откритъ въ срѣдата на XIX вѣкъ въ
пълна яснота отъ двама велики економисти,
днесъ вълнува цѣлото човѣчество. Смачкания,
удушения, унижения робъ издига своята глава
и търси по вѣкакъвъ начинъ да удовлетвори
наскъзната си нужда — да се нахрани. Тоя
робъ съзнава, че това е негово свѣщенио право.
Въ името на това право той подвежда велика
борба. Значи не любовта, а справедливостта
ще управи отново човѣчеството.

Така погледнато, при днешния редъ за из-
ползуване материалнитѣ блага, ние не можемъ
на цѣлия нашъ народъ да покажемъ единъ
общъ идеалъ, за който да се жертвува. Мате-
риалнитѣ блага диференциратъ народа на от-
дѣлни съсловия. Вѣщо едно отъ тия съсловия
си има свои нужди, желанія, стремежи. Отдѣл-
ни хора приламчатъ се при отдѣлни съсло-
вия и ставатъ тълкувачи на тия тѣхни нужди,
желанія и стремежи. Това сѣ идеолозитѣ на
отдѣлнитѣ съсловия, класи. Организирането на
оноправданитѣ съсловия отъ нашия народъ, бу-
денето на тия съсловия къмъ борба за съще-
ствуване, — ето какво трѣба да работи всѣки
честенъ общественъ дѣецъ. Тамъ е и смисъла
на живота. А тия съсловия въ насъ сѣ: зем-
ледѣлци, дребни занаятчии, работници. Интере-
реситѣ на тия съсловия въ нѣкой нѣща сѣ ед-
накви — вървятъ въ паралелъ. Тѣхнитѣ инте-
реси сѣ и народни интереси. Въ задружна
борба тия съсловия трѣба да станатъ върховни
господари на страната и сами да се разпореж-
датъ съ своитѣ съдбини. Това е прѣдстоящата
близка борба на тия съсловия, които олице-
творяватъ нашия народъ.

Но какъ? Какъ би могли тѣ да постиг-
натъ това?

Споредъ насъ само тогава може да се по-
стигне това, когато всѣки членъ на тия съсло-
вия съзнае себе си, започне да търси своитѣ
права — иска да се зачита неговото лично до-
стоинство. Когато всѣки стѣжиченъ българинъ
поиска свободно да мисли, желае и чувствува.
Когато тия негови мисли, желанія и чувства —
при всеобщо изборно право чрѣзъ истински сво-
бодни избори, неговитѣ прѣдставители ги из-
тъкнатъ и обобщатъ. Но своето лично достоин-
ство само тогава човѣкъ може да запази и из-
дигне, когато е икономично обезпеченъ. Безъ
икономична свобода личното достоинство е ви-
наги стѣжичано. На интеллигенцията, идеалогъ
на тия съсловия, прѣдстои да работи прѣди
всичко тия съсловия да се организиратъ и да
се стрѣматъ за икономичното си повдигане. Тази
работа на интеллигентния е скромна, тиха, неза-
бѣлъзана — но велика. Тя трѣба да се про-
мъкне между селското население и го научи,
какво трѣба да прави злочестия селякъ, та да
заживѣе честито. Нека надникне въ малкитѣ за-
наятчийски работилници, нека подшепне на у-
хото на изтощенния занаятчия, че, ако не се
сдружи съ другитѣ си свои братя по професия,
той е осъденъ на погибель. Нека му рѣшител-
но каже, че неговия занаятъ, ако не се засили
и модернизира, безнадеждно ще издѣхне. А за-
силването и модернизирането дребния за сега
жалъкъ занаятчия може да достигне само и са-
мо чрѣзъ сдружвания, кооперация. А по-ната-
тъкъ, по-пататъкъ интеллигентния трѣба да над-
никне въ задушнитѣ мръсии фабрики. Тамъ
той ще види хиляди клѣти същества, които въ
разни врѣмена и страни носили сѣ различни
имена — парии, илоти, пролетари, крѣпостници,
рая . . . , а сега работници. Тамъ интеллигент-
ния ще се срѣщне съ немощни старци, слаби
и изпити жени, матки дѣвца. Съ вѣкове тия
културни работници сѣ били унижавани отъ
силнитѣ на деня. И тия икономични робе трѣба
да бждатъ сдружени въ силни и здрави син-
дикати. Тукъ е великото спасение на отчаянитѣ
работници. Само сдруженитѣ работници могатъ
да подведатъ велика борба срѣщу тиранията и
мракобѣсието.

Но кое е най-силното оръжие на интели-
генцията, съ което да си послужи за издига-
нето на работния народъ — занаятчия, земе-
дѣлци и фабрични работници? Чрѣзъ що може
да възбуди съзнанието въ тия народни слоеве?
Съ нищо друго, освѣнъ чрѣзъ просвѣта. Инте-
лигенцията трѣба да ратува по-високо да се по-
дига културното равнище на всички граждани.
Тя трѣба да иска, што образованието да бжде
не само свободно, но сегашната държава да о-
безпечи материално даровититѣ бѣдни младежи
да се сдобиятъ съ онова специално образование,
за което се чувствуватъ способни. Тя трѣба да
ратува за обезпечаване принципа на пълното за-
дължително първоначално учение, като се даде
пълна материална възможностъ, што бѣдното
дѣте да довърши и да се сдобие поне съ най-

необходимитѣ познания. А заедно съ това сжщата интелигентия трѣба да устройва образователни курсове, народни театри, недѣлни училища, даже народни университети, за да допълни и разшири просвѣтата на тия широки народни слоеве. Това е оная просвѣтителна дѣйност на нашата интелигентия, за която много го се говори и нищо се не прави. Чръзъ тая дѣйност интелигентията ще може да вдѣхне въ широкитѣ народни слоеве *човѣшко и политическо самосъзнание*, толкова необходими за културно закжнѣлитѣ народи.

Каква трѣба да бѣде тая просвѣтителна дѣйност, подъ какъвъ планъ трѣба да се води, ние ще посочимъ въ идния брой.

10 ноември, 1906 г.

До редакцията на в. „Утро“.

Тукъ.

Уважаемий Г-не Редакторе,

Моля да помѣстите дописката, що ви изпращамъ, за да видятъ читателитѣ Ви какъвъ безсрамнѣн произволъ сжществува въ нашего дѣвическо училище.

Накрай отъ града, въ една малко полусрутена кжщичка, живѣе бѣдна майка съ 6 малолѣтни дѣца. Майката е единъ отъ ония болнави типове, каквито много се срѣщатъ въ романитѣ на великия Достоевски: слаба, немощна, страда отъ тежки истерични припадъци. А дѣцата! Въ тѣхното лице, въ тѣхния тихъ невиненъ погледъ вѣе мизерия, жка, немощъ. Тѣ сж ония нашѣ бждещи граждани, въ сърдцето на които ще блика страдание и само страдание, но никаква радостъ. Въ цѣлата кжща вѣе ужасна нечистота. Притурете при това, че гладъ е подложилъ на тежко изпитание цѣлата кжща, то мрачната картина на мизерията ще бѣде още по-тъмна.

Само на едно дѣте природата се усмихнала. Тя искала, само за минутка, да си поиграе съ него. Това е Здрава Георгиева, 14 годишно момиче, здраво и весело. Уви, понѣкога по нейното лице вѣе тиха меланхолия; въ очи ѝ се съликава прѣдразположба на идиотизмъ. Спрѣте се и вгледайте се по-отблизо въ него: едно поразително нѣщо ще видите — нейното лице ту е обляно съ смѣхъ, ту съ тъжна меланхолия. Отъ какво е това? Не ли е това доказъ, че истерията иска да сграбчи въ ноктитѣ си това невинно момиче? А Георгиева Здрава е ученичка отъ III класъ при тукашното IV кл. дѣвическо училище. Повече учители нея я познаватъ; за всѣка грѣшка ѝ прощаватъ. Само една учителка не я познава, въ всѣка нейна невинна постжпка съзира великъ грѣхъ. Най-послѣ, най-послѣ тя се оплаква на директора Г-нъ Петко Велчевъ. Послѣдния съ единъ замахъ освобождава учителката отъ бѣдната Здрав-

ка: той я изпѣжда отъ училището. Его двѣ недѣли вече момичето скита по улицитѣ безъ да се погрижи нѣкой за него.

Ние отбѣлзваме тоя грозенъ фактъ, за да изгкнемъ прѣдъ плѣвенци какъ най-интелигентитѣ български граждани не съзнаватъ своитѣ права; какъ тѣхната съвѣсь е еластична, грозна! Думата ни е за учителитѣ при сжщото училище. Знаятъ ли тѣ своитѣ права, вгледали ли сж се въ страницитѣ на шкоския правилникъ? Знаятъ ли тѣ, че изключването на учениката е най-послѣдно учил. дисциплинарно срдѣство и че то се налага, слѣдъ дълго обмисляне, отъ учителския съвѣтъ, но не отъ директора. Монархизма въ гимназиитѣ е вече отдавна-отдавна отлетѣлъ. Учителството, слѣдъ усилни и жестоки борби съ властта, провъзгласи републиканска управа въ нашитѣ гимназии. Сега директоритѣ сж слуги на учителитѣ. Това нека бѣде добръ схванато и усвоено отъ нашитѣ учители и учителки.

Е добръ, защо тогачъ учителитѣ въ нашето класно дѣвическо училище мълчатъ? Защо всички сж навели глава, като слѣпци вѣрватъ по директора и не искатъ да виждатъ повече отъ носа си? Защо безъ време сж състарѣли, станали сж на грозни баби? Вчера сжщия директоръ би ученички, но-завчера „изхокалъ“ учителкитѣ отъ стопанското училище, още по-прѣди захвалваше се на всички учителки и учители, его сега изпѣжда една невинна ученичка и знаете ли още що, знаете ли съ какво нѣщо си служи за да разкрие нѣкой тайни кжтчета отъ сърдцето на учителя . . . , но сега това стига! . . .

Азъ ще се повърна до пжти и ще посоча прѣдъ плѣвенци, какъвъ смрадъ вѣе въ двѣтѣ дѣвичи училища (професионално и класно). ако учителитѣ още мълчатъ на тия директорски произволи. Но азъ не вѣрвамъ, че тѣ ще останатъ бездушни — въ вѣчно замръзнало състояние. Сѣ тамъ има учителки и учители, които гледатъ на учителството не като на занаятъ, а като на артистичностъ. Да видимъ тѣзи „артисти-учители“ какво ще направятъ.

Увѣрявамъ Ви, Уважаеми Г-не Редакторе, въ мойта отлична почитъ къмъ Васъ.

Плѣвенъ. 9/XI 1906.

X.

ХРОНИКА.

— **Жива хроника.** Прѣпорччваме на нашитѣ читатели подлистника „Жива хроника“, отъ мастития руски писателъ А. П. Чеховъ. Каква жестока правда! Единъ нашъ добръ приятель, руски възпитаникъ, разправя ни, че много „порядъчни“ рускини, слѣдъ като сж прочитали разказа, почервенявали и плахо подвеждали нѣкакъвъ безмисленъ разговоръ. А у насъ така ли ще стане . . . ! Колко, колко като Аня Павлова има у насъ.

вице-губернатора Лопневъ, безгриженъ и сърдченъ четиредесетъ годишенъ човѣкъ. Той е обтегналъ краката си къмъ огнището и често дѣниво се протегна. Около пианиното играятъ дѣцата на Шарамикина: Нина, Колю, Надя и Ваня. Прѣзъ едвамъ отворенитѣ врата, що водятъ въ кабинета на г-жа Шарамикина, плахо се промѣква свѣтлинка. Тамъ задъ вратата на писмениния си столъ седи жената на Шарамикинъ, Аня Павлова, прѣдседателка на мѣстния дамски комитетъ, жива и пикантна дама, около тридесетъ години съ опашка. Нейнитѣ черни огнени очи прѣзъ пеннето бѣгло мѣтатъ се по страницитѣ на нѣкакъвъ френски романъ. Подъ романа лѣжи комитетския отчетъ за миналата година.

— Прѣди нашия градъ въ това отношение бѣше щастливъ — разправяше Шарамикинъ, втрѣвичилъ тихия си погледъ на тлѣющия жаръ. Ни една зима не минаваше, безъ да не пристигне нѣкаква звѣзда. Случвали сж се и знаменити актьори, и пѣвци, а сега . . . , кой

— **Долу еснафския законъ!** Такъвъ отчаянъ викъ се разнася отъ нѣколко време пасамъ по всички краища на България. Работници и дрегни занаятчии издигатъ своя мощенъ гласъ противъ тоя реакционенъ законъ, чудовищна грозна рожба на двешнитѣ властници. А на 5 т. м., плѣвенскитѣ социал-демократи, подъ водачеството на г. Т. Лукановъ, бѣха събрани на общо протестационно събрание. Въ лицата на всички работници се забѣлзваше общо недоволенство отъ тая неправда. Това недоволенство мива въ гнѣвъ, кога се спомни на работницитѣ крѣвната обида, нанесена тѣмъ отъ кмета г. Т. Табаковъ. Каква неправда! Не стига дѣто нашия работникъ е прѣобърватъ на истинско работно животно, не стига дѣто той е лишенъ отъ своитѣ човѣшки права, но „силнитѣ на дева“ трѣбало да го псуватъ. — Ахъ, спили Богъ; не вижда ли теглото на тоя работенъ народъ? . . .

— Литературно-музикална вечеринка.

Нѣма по-възмугително нѣщо, отъ това да виждашъ двешната ужъ демократична държава да оставя на произволъ много способни ученици, които напускатъ безъ време училището, защото гладътъ ги лишава отъ това благо. Много борци сж издигнали вече гласътъ си противъ тая неправда — тѣ силно настояватъ не само за свободното посѣщаване на училищата, но още да се даде материална възможностъ на бѣднитѣ да ги довършатъ.

За да се постигне това ще трѣбва частни помощи. Съ това се е нагърбило тукъ въ града ни Женското др-во „Пробуждане“. За тая цѣлъ даде на 4 т. м. вечерта вечеринка за въ полза на фонда за постройка на учен. трапезария. Всички парчета се изпълниха добръ. Вечеринката се довърши съ хубавата комедийка „Иванъ Ивановичъ виноватъ“. А въ нея игра изпъкнаха съ всичката сила на своя талантъ комика г. К. Мит овъ и г-ца Веса Петрова. Колко хубаво играеха тия самоуци на сцената: Съ една чудна естественостъ тѣ можаха да държатъ въ възбудено състояние публиката прѣзъ време на цѣлата игра. Самата публика прѣживяваше душевнитѣ вълнения на играчитѣ.

Вечеринката бѣ посѣтана много, всички I-и и II-и мѣста бѣха заети и то отъ най-добритѣ семейства въ града. Чистия приходъ е 400 л., която сума ще помогне много на цѣлта.

— **Танцувална вечеринка.** На 7 того вечерта Обществено-образователното др-во „Съгласие“ даде музикално-танцувална вечеринка въ салона на сжщото др-во, за въ полза на градската ни библиотека.

Вечеринката бѣше посѣтана слабо.

Музикалния отдѣлъ се изпълни добръ. Малката г-ца Влахова изпълни своето соло на мандолина много хубаво, за което бѣше наградено съ бурни ржкоплескания и извикана на бисъ. Прѣкрасно биде извиренъ номеръ „Sesilia“ отъ любителския мандолиненъ оркестръ у-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Жива хроника.

(Разказъ отъ А. П. Чеховъ)

Гостната стая на статския съвѣтникъ Шарамикинъ е обляна съ приятна мрачевина. Голѣмата бронзова лампа съ зеления абажуръ украсява съ зеленина стенитѣ, мебелитѣ, лицата. . . . Повѣкога въ огасващето огнище пламва тлѣюща главня и въ мигъ залива лицата съ блѣскава червенина; но това не разваля общата хармония на свѣтлината. Общия тонъ, както казватъ художницитѣ е запазенъ.

На креслото прѣдъ огнището, въ поза на току-що обѣдвалъ човѣкъ, седи Шарамикинъ, доста възрастенъ, съ бѣли чиновнички бакенбарди и съ тихи сини очи. По неговото лице е разлѣвна нѣжностъ, на устнитѣ лѣжи тъжна усмивка. Близо до него на една скамейка седи

знае защо, освѣнъ фокустници и латернаджии никой не пристига. Никакви естетични наслади. Живѣемъ като въ лѣсь. Да тѣй А помните ли, ваше прѣвъзходителство, италянския трагикъ какъ го казваха? Единъ доста високъ, брюнетъ, красивецъ Ахъ, да! Лунджи-Ернесто-де-Руджиеро Талантъ бѣлѣжитъ Сила! Моя Аня вземала е доста голѣмо участие въ неговото творчество. Тя му е изпросвала театъра и билетитѣ на десетъ спектакли разпродавала. Той за това я е училъ на декламация и мимика. Какъвъ добрякъ човѣкъ! Той е дохождалъ тукъ нѣщо прѣди дванадесетъ години не, лжжа По-малко, прѣди десетъ Аня, нашата Нина на колко е години?

— Десетъ години! изкрѣска отъ своя кабинетъ Аня Павлова. Защо?

Нищо, миличка, его азъ така И добри пѣвци сж дохождали Вие помнитѣ ли *tenore di grazia* Прилипчина? Божи човѣкъ!

правяванъ отъ учителя г-нъ П. Караджиевъ, който благодарение на своето умѣние и добро разбиране на музиката, можѣ да достави едно истинско наслаждение на публиката. Танците продължиха до 4 часа слѣдъ полунощ подъ тия звукъ на оркестра на 4-и п. Плъв. на Н. Ц. В. Пр. Ки. Търн. полкъ, управляванъ отъ г. Дирилюковъ. Приятно ни е да хроникаме какво г. Дирилюковъ е тръгналъ по пътя на своя талантливъ прѣдшественикъ г. А. Мацакъ, и не за дълго ще постави музиката на тая висота, на която седеше по-рано.

— **Земледѣлски конгресъ въ града ни.** Днесъ се закри осмия земледѣлски конгресъ, който заседава, въ салона на Д-во „Съгласие“ прѣзъ 8, 9 и 10 т. м.

Прѣзъ това време конгреса разисква по много важни въпроси и взема важни рѣшения по които идния пѣтъ ще се повтаремъ.

— **Прѣдложба за женски общеобразователни курсове.** Единъ отъ класнитѣ учители въ града е изпратилъ слѣдното писмо до г-жа Ив. Докова, прѣдседателка на женското дружество „Пробуждане“.

„Още миналата година бѣхъ замоленъ отъ прѣдшата уважаема прѣдседателка на женското дружество да държа една сказка, по каквото и да е въпросъ. Дълбоко убѣденъ, че подобни откъслечни сказки, по каквито и да е въпроси, своеобразно разглеждани отъ единични лица, нѣма да допривесатъ нищо за просвѣтата на нашия гражданинъ, не направихъ това. По мое мнѣние сказки трѣба да разчепка и изчерпи единъ въпросъ не въ една само сказка, а въ редъ такива, спазвайки строга послѣдовностъ и системностъ. Нѣщо повече. Тия сказки трѣба да бждатъ слушани отъ хора заинтересовани, които иматъ нужда отъ тѣхъ. Въ това отношение можемъ да вземемъ за примѣръ дѣйността на нашитѣ социалисти по възпитанието и образованието на работника. Значи, вмѣсто откъслечни и отъ разенъ калибъръ сказки, би трѣбало да се уредятъ образователни курсове. Тия курсове трѣба да бждатъ посѣщавани отъ хора съ извѣстенъ образователенъ цензъ. Тѣ ще иматъ изключително общеобразователенъ характеръ. Въ една популярна форма лектора, слѣдъ като развие и разясни основнитѣ общи понятия на една наука, ще обоснове и нейнитѣ висши закони. А самитѣ лектори не трѣба да бждатъ плащани. Тукъ най-вече се иска добрата воля на лектора. Но нека се знае, уважаема госпожо, че уреждането на такива пълни курсове е една дълговременна и системна работа. Уреждачигъ трѣба да иматъ вѣщина и опитностъ. За сега нека се тури само основа. Така гледайки на въпроса, съобщавамъ ви, ув. госпожо, че прѣзъ зимния сезонъ наемамъ се да държа за сега редъ лекции по възпитанието на човѣшкитѣ способности — интелектуални, емоционални и волеви. Покрай това ще държа отдѣлни лекции по гѣйността и педагожикитѣ теории на разни велики учители, които сж дали

данъ, за дълото на възпитанието, сърдцето и живота си“.

За резултата на тая прѣдложба допълнително редакцията ще съобщи.

— **Културно-просвѣтителната политика на радикалната демокрация.** На 4 ноември вечерта единъ отъ членоветѣ на мѣстната радикаль-демократична партия е държалъ въ тукашния клубъ на партията сказка по горния въпросъ. Ние прѣдаваме нѣкои вѣща отъ тая толкова хубава сказка:

Радикаль-демократичната партия ще се стрѣми високо да подигне културното равнище на всички граждани, безъ разлика на тѣхното социално положение. Това е нейната основа и цѣль. За постигане на тая цѣль, тя ще уреди учебнитѣ ни заведения спорѣдъ най-модернитѣ научни и обществени изисквания. Ще прокара *напълно* принципа на задължителното първоначално учение, като а) дава помощъ на бѣднитѣ ученици и б) прѣдвиди по-ефикасни мѣрки за нарушение варадбата на задължително учение. Тя ще постави народното образование на пълно автономна нога. Огнсно срдното образование и то ще бжде безплатно. Директоритѣ ще бждатъ избираеми отъ съответнитѣ учителски съвѣти. Учителитѣ ще се назначаватъ по конкурсъ, а уволняването имъ ще става по рѣшение на надлѣжния административенъ сждъ. Държавата ще уреди и поддържа лечебно-педагогични заведения. Сждо държавата ще отпуща стипендии на бѣдни младежи, които проявяватъ особени дарби, за да продължатъ образованието си. Рад.-демократичната партия ще ратува за рационалното насърчение и подкрѣпване на науката, литературата и изкуствата. Въобщте тя ще се грижи за културното подигане на народа, като открива и поддържа библиотеки, образователни курсове, сказки, вечерни училища, театри, музеи, народни университети и др. подобни.

Обявления отъ сждебнитѣ пристави:

№ 6291

Извѣстявамъ, че отъ 10 ноември до 10 декември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвѣнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на е. Олѣрие, а именно: 1) Нива „Цѣленитъ“, 7-6 дек. — 136-80 л.; 2) Нива „Цѣленитъ“, 5-5 декара — 99 лева.

Горнитѣ имоти причадлѣжатъ на покойната Русса Георгева отъ с. Олѣрие не сж заложенни, продаватъ се за въ полза на наследницитѣ и съгласно постановлението издадено отъ I Плъвѣн. Мир. Сждия отъ 31/X 1902 год.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвѣнъ 9 ноември 1906 год.

Дѣло № 981/902 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 6306

Извѣстявамъ, че отъ 10 ноември до 10 декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвѣнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Орта-Кьой, а именно:

1) Гора „Арабаджия“, 3-5 декара — 88 л.; 2) Гора „Арабаджия“, 7-2 декара — 216 л.; 3) Ливада „Бузалжа“, 4 декара — 80 лева; 4) Гора „Караманъ долъ“, 15-8 декара 315 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Покойния Михаилъ П. Чаловъ отъ с. Лажени не сж заложенни продаватъ се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението на Свищов. Мир. Сждия подъ № 74/902 год.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвѣнъ, 9 ноември 1906 год.

Дѣло № 694/902 год.

II Сжд. Приставъ: К. Минчевъ.

№ 5075

Извѣстявамъ, че отъ 15 ноември до 16 декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвѣнъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвѣнъ, а именно:

$\frac{1}{3}$ частъ отъ къща съ дворъ цѣлия отъ 1-5 декара въ гр. Плъвѣнъ I кварталъ при сжди: Петкана Симеонова, Ив. Герасимовъ, Д-ръ Хасекиевъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣнена $\frac{1}{3}$ частъ за 444 лева.

Горния имотъ принадлежи на Сийка Пекова отъ Плъвѣнъ не е заложенъ продава се по взисканието на Юрданъ Спасовъ — повѣренникъ за 3000 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 9589 издаденъ отъ Плъвѣнскій Окр. Сждъ.

Надаванието ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книгата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвѣнъ, 6 ноември 1906 год.

Дѣло № 355/906 г.

I Сжд. Приставъ: Г. Минчевъ.

№ 8103

Извѣстявамъ, че отъ 13 ноември до 14 декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвѣнъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Дол. Дѣбнишкото землище, а именно:

1) Къща съ дворъ отъ 1 декаръ направена отъ керпичъ покрита съ керемиди въ с. Долни Дѣбникъ оцѣнена за 20 лева; 2) Лозе въ мѣстн. „Милинъ Кладенецъ“ отъ 7 декара и 5 ара оцѣнено за 15 лева; 3) Лозе въ мѣстността „Камика“ отъ 3 д. 5 ара за 7 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ П. Димитровъ отъ с. Долни Дѣбникъ не сж заложенни продаватъ се по взисканието на Върбанъ Хр. Сяловъ отъ гр. Плъвѣнъ за 55 лева 50 ст., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 139 издаденъ отъ II Плъв. Мир. Сждия.

Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвѣнъ 9 ноември 1906 год.

Дѣло № 162/900 год.

III Сжд. Приставъ: С. Тасевъ.

Каква външностъ! Блондинъ . . . Лице изразително, маниера парижки. А какъвъ гласъ ваше прѣвъзходителство! Азъ съ Аня изпросихме му задата въ общинското събрание, и за благодарностъ на това, случваше се, той на насъ по цѣли дни и ноци пѣше . . . Аня да пѣе учеше . . . Пристигна той, както сега помня, прѣзъ великитѣ пости, прѣди . . . прѣди дванадесетъ години. Не, повече . . . колко ме лъже паметъта! Аня, на колко е години нашата Надя?

— Дванадесетъ!

— Дванадесетъ . . . ако прибавимъ още десетъ мѣсеци . . . Ехъ, така . . . има тринадесетъ години! . . . Прѣди въ нашия градъ имаше повече животъ. Да вземемъ за примѣръ вечеринкитѣ съ благотворна цѣль. Какви прѣкрасни вечеринки сж ставали у насъ. Каква прѣдестъ бѣше! Пѣеха, играеха, четѣха . . . Последъ войната, помня, кога тукъ стояха въ плъвъ турцитѣ, Аня устройваше вечеринка въ

полза за раненитѣ. Събраха се хилядо и сто рубли. Турскитѣ „мургави“ офицери останаха безъ умъ отъ гласа на Аня. Венчки ржѣтѣ и цѣлуваха. Ехъ, ехъ . . . макаръ и азиатци, но признателна нация. Тая вечеринка, вѣрвате ли, въ дневника съмъ я записалъ. Това бѣше, като сега помня, прѣзъ . . . седемдесетъ и шеста . . . не! прѣзъ седемдесетъ и седма . . . Не? Моля, кога у насъ турцитѣ стояха? Аня, нашая Колю на колко е години?

— Азъ, тате, имамъ седемъ години? — отговори момчето Колю, съ „мургаво“ лице и черни като въглѣнъ косми.

— Да, остарѣхме и тая енергия вече нѣмаме! съгласява се Лопневъ, като въздиша. Ето дѣ е причината. Старостъ, братко! Нови инициатори нѣма, а старитѣ остарѣха . . . Нѣма вече тоя огънь. Азъ, кога бѣхъ по-младъ, всекога съмъ билъ първия помощникъ на вашата Аня Павлова. Вечеринка съ благотворна цѣль ли се устройва, лотария ли, пристигне ли нѣкоя

знаменитостъ — всичко захвърляхъ и започвамъ да се грижа. Една зима, помня, азъ толкова тичахъ и се грижехъ, че даже се разболѣхъ. Не мога да забравя тая зима! . . . Помните ли какъвъ спектакълъ устройхемъ ние съ вашата Аня Павлова за полза на изгорѣлитѣ.

— Да, това прѣзъ коя година бѣше?

— Не е много отдавна . . . Прѣзъ седемдесетъ и деветата година. Не, може да се каже въ осемдесета! Моля, колко години има вашая Вая?

— Петъ! крѣска изъ кабишета Аня Павлова.

— Ето, едвали-не това бѣ прѣди шестъ години . . . Да, братко, минали работи! Сега вече не е така. Нѣма тся огъвъ!

Лопневъ и Шарамикинъ се замислятъ . . . тлѣющата глазня за послѣденъ пѣтъ пламна и започна да се покрива съ пепель.

Плъвѣнъ, 8/XI 1906.

№ 5078

Извѣствамъ, че отъ 15 ноемврий до 16 декемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Пльвенското землище, а именно:

1) Къща въ гр. Пльвенъ Н-о 1145 съ дворъ 552 кв. м. при сѣсѣди: Пено Геневъ, Георги Гачовъ и улица оцѣнена за 625 лева; 2) Нива „Аладжи чешма“, 3 декара 1 аръ при сѣсѣди: Ваню Цацовъ, Бано Радоуевъ и Иванъ Комитата, оцѣнена за 32 лева; 3) Нива „Капинскитѣ“, 4 декара 1 аръ, при сѣсѣди: Цани Хиновъ и Ив. Маджара, оцѣнена за 41 л.; 4) Нива „Балла баяръ“, 1 декаръ 4 ара, при сѣсѣди Пешо Мариновъ, Коно Пеневъ, Никола Цвѣтковъ и пѣтъ, оцѣнена за 14 лева; 5) Нива „Витски пѣтъ“, 1 декаръ 3 ара, при сѣсѣди: Кръстю Флоровъ, Иванчо Атанасовъ, Стефанъ Деневъ и Вълчо Арабаджията, оцѣнена за 13 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на несъстоятелния Петръ Гачовъ отъ Пльвенъ не сж заложени продаватъ се по опредѣление на Пльвен. Окр. Сѣдл.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 7 ноемврий 1906 г.

Дѣло Н-о 1073/905 год.

І Сѣд. Приставъ Г. Милчевъ.

№ 5077

Извѣствамъ, че отъ 15 ноемврий до 16 декемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Пльвенъ, а именно:

1) Единъ дугявъ въ гр. Пльвенъ II кварталъ, подъ Н-о 615 при сѣсѣди: отъ двѣ страни П. Лачовъ, Хаймъ Леви и пѣтъ оцѣненъ за 900 л.

Горния имотъ принадлежи на покойния Анко Стойчевъ отъ гр. Пльвенъ не е заложени продава се по взисканието на Асѣвъ Милчевъ по вѣреннигъ на наследниците на Нино Драганински за 425 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 1845 издаденъ отъ І Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 10 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 318/903 год.

І Сѣд. Приставъ Г. Милчевъ.

№ 8100

Извѣствамъ, че отъ 13 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Махленското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Задъ лозята“ отъ 14 декара 4 ара, оцѣнена за 396 л.; 2) Нива въ мѣстността „Луковитски пѣтъ“ 13 декара 9 ара оцѣнена за 375 лева 25 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Савчо Тончовъ отъ с. Махлата не сж заложени продаватъ се по взисканието на Василь Д. Минчевъ отъ сжщото село за 670 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 6339 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка съ намаление 10%.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 110/906 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 8099

Извѣствамъ, че отъ 13 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Орѣховица, а именно:

1) Нива „Будижника“, 7 декара 9 ара — 118 л. 50 ст.; 2) Нива „Дълбоката падина“, 10 декара 9 ара — 163 л. 50 ст.; 3) Нива „Проголия“, 13 дек. 3 ара — 199 лева 50 ст.; 4) Нива

„Ченгене Сарайли Кунчовъ доль“ отъ 13 дек. 7 ара — 205 л. 60 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Василь Ивановъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Костадинъ Ламбиевъ и др. отъ сжщото село за 104 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 4561 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 824/904 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 8105

Извѣствамъ, че отъ 13 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Една къща въ с. Орѣховица построена отъ дърво, камък и керпичъ, покрита съ слама съ дворъ отъ 3000 кв. метра (заедно съ сградата) за 60 лева; 2) Нива въ мѣстността „Царовецъ“ отъ 8 дек. 7 ара за 43 л. 50 ст.; 3) Нива въ мѣстността „Келефовъ орманъ“ отъ 10 л. 8 ара 54 лева; 4) Нива въ мѣстността „Иолова падина“ отъ 21 дек. 6 ара за 108 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Къто Герговъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Пльв. Землед. Банка Пльв. клонъ за 120 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 4694 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло № 826/98 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 8104

Извѣствамъ, че отъ 12 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Ченгене Сарай“ отъ 9 дек. 2 ара за 50 л.; 2) Нива въ мѣстн. „Ченгене Сарай“ отъ 13 дек. 2 ара за 70 лева; 3) Нива въ мѣстността „Ченгене Сарас“ отъ 15 дек. 8 ара за 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Господинъ Стойчевъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Пльв. Землед. Банка; Пльв. клонъ за 150 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 1728 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 840/98 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 8102

Извѣствамъ, че отъ 13 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Нива „Царковецъ“ отъ 8 дек. 7 ара за 25 л. 75 ст.; 2) Нива „Калалпски орманъ“ отъ 10 дек. 8 ара за 32 лева; 3) Нива „Пчелините“ отъ 6 дек. 1 аръ за 18 л. 35 ст.; 4) Нива „Славовишки пѣтъ“ отъ 5 дек. 6 ара за 16 л. 50 ст.; 5) Нива „Иолова падина“ отъ 21 дек. 6 ара за 64 л. 50 ст.; 6) Нива „Кележовъ орманъ“ отъ 9 дек. 8 ара за 29 лева; 7) Нива „Кележовъ орманъ“ отъ 21 дек. 2 ара за 63 л. 50 ст.; 8) Нива „Кележовъ орманъ“ отъ 5 дек. за 15 лева; 9) Нива „Кележовъ орманъ“ 5 декара 3 ара за 15 л. 75 ст.; 10) Нива „Кележовъ орманъ“ отъ 6 декара 8 ара за 20 лева.

Пльвенъ, Печатница „Надежда“

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Василь Доновъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Българ. Земледѣл. Банка Пльв. клонъ за 150 л., лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 6404 издаденъ отъ Пльв. Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 1163/98 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 8101

Извѣствамъ, че отъ 13 ноемврий до 14 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Нива „Стари лозя“ 14 декара 7 ара за 44 лева; 2) Нива „Литова падина“ 8 дек. 8 ара за 26 лева; 3) Нива „Голѣмий разтвъръ“ 17 декара за 51 левъ.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Нано Тодоровъ отъ с. Орѣховица не сж заложени продаватъ се по взисканието на Българ. Земледѣл. Банка Пльв. клонъ за 50 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 2602 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

гр. Пльвенъ, 9 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 381/900 год.

III Сѣд. Приставъ С. Тасевъ.

№ 5082

Извѣствамъ, че отъ 15 ноемврий до 16 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Пльвен. землище, а именно:

1) Нива „Карамджалъка“ 4 1/2 декара при сѣсѣди: Лазаръ Ив. Коларовъ, Хр. Ив. Павуновъ, Никола Ангеловъ Пелтека и пѣтъ оц. за 240 л.; 2) Бостанъ „Подъ Акчара“ 1 1/2 дек. при сѣсѣди: Келешъ Цонко, бара и пѣтъ оцѣн. за 60 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Симеоновъ отъ Пльвенъ заложени продаватъ се по взисканието на Пльв. Земл. Банка отъ Пльвенъ за 200 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 4797 издаденъ отъ II Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 7 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 196/905 год.

І Сѣд. Приставъ Г. Милчевъ.

№ 5081

Извѣствамъ, че отъ 15 ноемврий до 16 декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на II публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Пльв. землище, а именно:

1) Лозе „Текиски орманъ“ отъ 4 дек. оцѣнено за 20 лева; 2) Лозе „Буковскитѣ“ отъ 3 декара и 6 ара оцѣнено за 20 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Пенчо Черни Тодоровъ отъ Пльвенъ заложени продаватъ се по взисканието на Пльв. Земл. Банка отъ Пльвенъ за 400 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 2590 издаденъ отъ I Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 7 ноемврий 1906 год.

Дѣло Н-о 191/905 год.

І Сѣд. Приставъ Г. Милчевъ.

— Всички редакции до които изпращаме вѣстника си, умоляватъ се да изпращатъ и тѣ въ замѣна своитѣ издания.